

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 13CoP/166/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723204845  
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6723204845.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a B. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale pobytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, deti rodičov: matky – C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom F. G. H. XXXX/XX, XXX XX E., štátna občianka SR, zastúpenej zástupcom: Advokátska kancelária TRNKA s. r. o., so sídlom Námestie SNP 9448/26A, 960 01 Zvolen, IČO: 55 085 075 a otca – I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., štátny občan SR, zastúpeného zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Gabriela Klátiková, PhD., s.r.o., so sídlom Terézie Vansovej 446/8, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 53 796 306, v konaní o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní matky proti výroku VI. a odvolaní otca proti výroku II. rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 10P/318/2023-604 zo dňa 26.05.2025, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. o vyživovacej povinnosti otca, v spojení so súvisiacimi výrokmi IV. o zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 14P/25/2022-67 zo dňa 30.06.2022 v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a V. o trovách prvoinštančného konania p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu vo výroku VI. o trovách štátu v spojení s právoplatným uznesením okresného súdu č.k.10P/318/2023-409 zo dňa 08.01.2025 z r u š u j e a v tejto časti v r a c i a vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok okresného súdu vo výroku III., ktorým v prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý, z r u š u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa výroku I. schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej maloletá A. B., nar. XX.XX.XXXX a maloletý B. B., nar. XX.XX.XXXX boli zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorá sa bude realizovať v týždenných intervaloch s úpravou striedavej osobnej starostlivosti rodičov maloletých detí počas letných prázdnin, počas vianočných prázdnin, s oprávnením obidvoch rodičov maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach v čase, kedy zabezpečujú osobnú starostlivosť o maloleté deti, s dohodnutými podmienkami odovzdania a prevzatia maloletých detí do starostlivosti druhého rodiča.

Podľa výroku II. otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX sumou mesačne 100,- Eur a na výživu maloletého B. B., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou 80,- Eur, ktoré výživné je splatné na mesiac dopredu a ktoré je otec povinný poukazovať vždy do 10-teho dňa v mesiaci, na

ktorý sa výživné poskytuje k rukám matky maloletých detí, počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti súdneho rozhodnutia.

Výrokom III. v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Výrokom IV. zmenil rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 30.06.2022 č.k. 14P/25/2022-67, právoplatný dňa 26.07.2022, v časti týkajúcej sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

Výrokom V. o trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Podľa výroku VI. bola matke uložená povinnosť nahradiť trovy konania štátu vo výške 532,87 Eur, ktoré je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na návrh navrhovateľky – matky maloletých detí, vyjadrenie otca a následné podania rodičov maloletých detí a po vykonanom dokazovaní v rozsahu aj listinných dôkazov, na ktoré poukázal okresný súd v odseku 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku, za aplikácie Čl. 5 Zákona o rodine, Čl. 4 CMP, § 38 ods. 2, § 121 CMP a rozhodných ustanovení Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. V priebehu konania pred okresným súdom po vykonanom rozsiahlom dokazovaní vrátane znaleckého dokazovania, rodičia maloletých detí uzavreli rodičovskú dohodu, ktorú okresný súd formou rozsudku schválil, keď s poukazom na závery vyplývajúce z vykonaného dokazovania zastával názor, že je v najlepšom záujme maloletých detí, aby tieto boli ponechané aj naďalej v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to v týždenných intervaloch, s výnimkou intervalov striedania počas letných prázdnin, kedy sa v zásade bude striedavá osobná starostlivosť vykonávať v dvojtýždňových intervaloch, resp. odlišnej úprave počas vianočných sviatkov, čím bude zabezpečené, že počas letných prázdnin môže každý z rodičov kontinuálne stráviť dlhšie časové obdobie s deťmi aj za účelom plánovania dovolení, a taktiež počas vianočných sviatkov bude každému z rodičov umožnené obrok stráviť s deťmi vianočné, resp. novoročné sviatky s tým, že v konaní nebola preukázaná taká podstatná zmena pomerov na strane maloletých detí, resp. rodičov maloletých detí, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia ohľadom formy osobnej starostlivosti vo vzťahu k maloletým deťom.

4. Spornou medzi rodičmi maloletých detí zostala otázka určenia vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, keď matka trvala na určení vyživovacej povinnosti vo vzťahu k otcovi maloletých detí a naopak tento žiadal, aby súd vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k nemu neurčil s prihliadnutím na to, že sa on vo väčšej miere podieľa na úhrade výdavkov týkajúcich sa maloletých detí.

5. Pri príjme otca maloletých detí okresný súd vychádzal z vyjadrení otca, ktoré uvádzal v priebehu konania s tým, že jeho príjem sa pohybuje od 1.200,- až do 1.500,- Eur mesačne netto. U matky maloletých detí okresný súd vychádzal z princípu potenciality príjmu, ak uvádzala, že z titulu uzavretej pracovnej zmluvy, resp. dohody o pracovnej činnosti jej príjem je od 100,- až do 170,- Eur netto. Okresný súd zastával názor, že je v schopnostiach a možnostiach matky maloletých detí reálne dosahovať vyšší príjem s poukazom na princíp potenciality príjmu matky, keď sa neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, teda rodiča, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza sa z potencionalných príjmov, to znamená príjmov, ktoré by mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, praxi, jazykových znalostí, dopytu na trhu práce. Na neexistenciu príjmu, resp. neprimerane nízkeho príjmu deklarovaného rodičom súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Podľa okresného súdu matka v konaní nepreukázala snahu nájsť si adekvátne zamestnanie, z ktorého by bola schopná plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom v primeranej výške bez toho, aby táto bola na jej strane suplovaná pomocou tretích osôb, najmä rodiny. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie formou zistenia aktuálnych pracovných ponúk na trhu práce, ktoré zodpovedajú vzdelaniu a schopnostiam matky maloletých detí, zobral do úvahy pracovné ponuky v okolí mesta Zvolen na základe čoho bolo zistené, že matka maloletých detí by mohla byť schopná nájsť si zamestnanie, z ktorého by mohla dosahovať príjem cca vo výške 1.300,- Eur brutto mesačne, t.j. po odpočítaní daňových a odvodových povinností by potencionalný príjem matky maloletých detí zodpovedal sume cca 900,- Eur netto priemerne mesačne.

6. Súčasne okresný súd skúmal aj odôvodnené potreby maloletých detí ako oprávnených s tým, že pokiaľ ide o výdavky týkajúce sa maloletých detí, na ich výške sa v zásade obaja rodičia zhodli tak, ako ich uvádzali pri svojich výsluchoch v rámci pojednávania, ktoré okresný súd považoval za opodstatnené a nevyhnutné s výnimkou niektorých výdavkov, najmä pokiaľ išlo o výdavok na oblečenie a obuv uvádzaný matkou vo vzťahu k maloletej A., resp. platbu za mobil pre maloletú A. uvádzanú otcom. Okresný súd ustálil výšku výdavkov na maloleté deti konkrétne na maloletú A. v priemere mesačne na sumu 390,- Eur a na maloletého B. na sumu 310,- Eur, pričom od týchto súm okresný súd odpočítal sumu prídavkov na dieťa, v dôsledku čoho zostala u maloletej A. suma 330,- Eur a u maloletého B. suma 250,- Eur, ktoré by z titulu výdavkov na maloleté deti mali uhrádzať ich rodičia.

7. Po zistení nepomeru výšky príjmu oboch rodičov, ktorý je u otca maloletých detí približne o tretinu vyšší oproti potencionalnému príjmu matky maloletých detí, okresný súd dospel k názoru, že je potrebné v primeranej výške určiť vyživovaciu povinnosť otca voči maloletým deťom, keď súčasne bolo vychádzané z toho, že niektoré z výdavkov týkajúcich sa maloletých detí bude znášať každý z rodičov sám počas výkonu jeho starostlivosti. Okresný súd uviedol, že niektoré výdavky budú vynakladané len jedným z rodičov v čase osobnej starostlivosti o maloleté deti, avšak za príspevia v rovnakej miere druhého rodiča, t.j. výdavky, ktoré sú uhrádzané bez ohľadu na to, u koho sa v danom čase dieťa nachádza v osobnej starostlivosti, napríklad výdavok na školský výlet, výdavok na niektoré druhy ošatenia, či obuvi, ktoré si dieťa prenáša aj k druhému rodičovi typu zimná bunda a podobne, a teda aj ten z rodičov, ktorý dosahuje príjem nižší by mal byť schopný v rovnakej výške sa na týchto výdavkoch podieľať a za týmto účelom okresný súd určil výšku vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom. Ak otec maloletých detí argumentoval tým, že vyživovacia povinnosť voči nemu by nemala byť určená vzhľadom k tomu, že doteraz uhrádzal väčšinu výdavkov týkajúcich sa maloletých detí, tak k tomu okresný súd uviedol, že táto skutočnosť nebola vykonaným dokazovaním preukázaná, a to, že by reálne väčšinu výdavkov uhrádzal otec maloletých detí. Navyac bolo poukázané na fakt, že vyživovaciu povinnosť súd neurčuje spätne, ale do budúcnosti, t.j. počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Navyac tento argument, podľa okresného súdu, nemohol obstáť ani z dôvodu, že pokiaľ by aj bolo pravdivé tvrdenie otca, že matka sa odmietla podieľať na úhrade niektorých nadštandardných výdavkov, napríklad školský výlet dieťaťa s odôvodnením, že na to nemá dostatok finančných prostriedkov, tak okresný súd vychádzal z toho, že práve za účelom toho, aby sa predišlo takýmto situáciám bolo potrebné vyživovaciu povinnosť toho-ktorého rodiča určiť, pokiaľ je jeho príjem podstatne vyšší ako príjem druhého rodiča tak, aby obaja boli schopní znášať výdavky týkajúce sa maloletých detí v rovnakej výške. Určením vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom v sumách určených sa dosiahne to, že každý z rodičov si bude vyživovaciu povinnosť plniť v súlade so svojimi schopnosťami a možnosťami a súčasne tým budú pokryté všetky odôvodnené potreby maloletých detí ako oprávnených, a preto v prevyšujúcej časti návrh matky maloletých detí vo vzťahu k určeniu vyššej výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom zamietol.

8. Ak matka maloletých detí preukazovala, že v súčasnosti je dočasne pracovne neschopná, tak na túto okolnosť zníženého príjmu okresný súd neprihliadol, pretože nebolo preukázané, že by sa jednalo o dlhodobý stav, resp. stav trvalý, keď vychádzal z predloženého potvrdenia dočasnej práceneschopnosti vystavenej elektronicky J. K. L., všeobecným lekárom pre dospelých, z ktorého vyplynulo, že matka maloletých detí je neschopná práce od 13.03.2025 a dátum predpokladaného skončenia práceneschopnosti je 27.05.2025.

9. Okresný súd nemohol zobrať do úvahy majetkové pomery na strane matky maloletých detí ohľadne toho, že by matka mohla mať zvýšený príjem v súvislosti s tým, že je vlastníčkou bytu v tom zmysle, že by ho mohla prenajímať, z prenájmu mať príjem, keď dokazovaním bolo preukázané, že matka síce nadobudla darovacou zmluvou predmetný byt v M. N., avšak tento je zaťažený vecným bremenom, ktorému zodpovedá právo doživotného užívania v prospech tretej osoby, t.j. matka maloletých detí deklarovala, že nemá a nemôže dosahovať z neho príjem takýmto spôsobom.

10. Rovnako okresný súd sa nestotožnil s tvrdením otca maloletých detí prezentovaným prostredníctvom jeho právnej zástupkyne v tom, že by mal súd prihliadnuť pri určení vyživovacej povinnosti k maloletým deťom na fakt, že matka bude mať vyplatenú z titulu vyporiadania BSM a podielového spoluvlastníctva sumu 110.000,- Eur, ak prijal názor, že takýto príjem v rámci vyporiadania BSM, resp. podielového spoluvlastníctva má tomu-ktorému manželovi slúžiť na vyriešenie jeho bytovej otázky pre neho a aj maloleté deti a nemá byť preto spotrebovaný na plnenie si bežnej vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom. Iný príjem matky maloletých detí z podnikateľskej činnosti sa v rámci vykonaného

dokazovania nepodarilo preukázať, teda konkrétne, že by sa mala nejakým spôsobom podieľať na podnikaní prezentovaného cez webstránku rustikalny.nabytok.sk, resp. prostredníctvom firmy G.D.S. Solutions, s.r.o., keď matka síce pripustila, že im v nejakej forme vypomáha, avšak poprela, že by z tejto činnosti mala akýkoľvek príjem.

11. Pri rozhodovaní o trovách súdneho konania aplikoval ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože pre iné rozhodnutie okresný súd nezistil dôvody.

12. O trovách štátu okresný súd rozhodol za aplikácie ust. § 58 ods. 2 v spojení s § 49 ods. 2 CMP tak, že matku maloletých detí zaviazal na trovy štátu s poukazom na uznesenie okresného súdu č.k. 10P/318/2023-197 zo dňa 02.05.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17.05.2024, o nariadení znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychológia, z odvetvia poradenská psychológia, ktorým uložil obom rodičom maloletých detí aj povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu každému v sume 600,- Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet Slovenskej republiky – Okresného súdu Zvolen; otec zložil preddavok vo výške 600,- Eur, avšak matka preddavok nezložila.

Samostatným uznesením č.k. 10P/318/2023-299 zo dňa 20.09.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2024, okresný súd priznal súdnemu znalcovi znalečné vo výške 1.073,12 Eur a zároveň upravil účtovné oddelenie okresného súdu, aby do 3 dní od právoplatnosti uznesenia poukázalo súdnemu znalcovi časť znalečného vo výške 600,- Eur z preddavku na znalecké dokazovanie zloženého otcom a časť znalečného vo výške 473,12 Eur z rozpočtových prostriedkov štátu, t.j. trovy konania štátu vznikli v sume 473,12 Eur.

Uznesením okresného súdu č.k. 10P/318/2023-531 zo dňa 21.03.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.04.2025, bolo znalcovi priznané znalečné vo výške 59,75 Eur z rozpočtových prostriedkov štátu, čím vznikli trovy konania štátu v sume 59,75 Eur, t.j. celkovo trovy konania štátu predstavovali 532,87 Eur (473,12 Eur + 59,75 Eur).

13. Okresný súd zaviazal matku maloletých detí uhradiť sumu znalečného, ktorá bola preddavkovo uhradená z rozpočtových prostriedkov štátu v celkovej výške 532,87 Eur, keďže u otca maloletých detí bol zohľadnený preddavok, ktorý otec uhradil na trovy znaleckého dokazovania vo výške 600,- Eur a matka maloletých detí tento preddavok na trovy znaleckého dokazovania v danej výške nezaplatila. Pri rozhodovaní o nároku štátu na náhradu trov konania vrátane výšky náhrady trov konania štátu okresný súd analogicky aplikoval aj ust. § 49 ods. 2 CMP, ak znalecké dokazovanie bolo nariadené za účelom objektívneho zistenia skutkového stavu, čo bolo v záujme oboch rodičov a najmä maloletých detí, preto obaja rodičia by sa mali podieľať na nákladoch súvisiacich s vykonaným znaleckým dokazovaním, ak navyše v tomto type konaní sa ani pri nároku na náhradu trov konania v zásade neaplikuje kritérium úspechu v konaní. Súd prvej inštancie mal za to, že týmto postupom sa docielilo to, že obaja rodičia budú znášať výdavky znaleckého dokazovania približne v rovnakej výške.

14. Proti rozsudku okresného súdu, a to do výroku VI., v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletých detí, ktorá žiadala v tejto časti rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní poukázala na ust. § 365 ods. 2 CSP. Uznesením okresného súdu č.k. 10P/318/2023-409 zo dňa 08.01.2025 okresný súd nepriznal matke oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v zmysle jej návrhu zo dňa 02.10.2024 s odôvodnením, že návrh na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov bol podaný až po právoplatnosti uznesenia o priznaní znalečného, resp. po vydaní uznesenia o povinnosti zložiť preddavok na znalecké dokazovanie a s nezaplatením preddavku na znalecké dokazovanie sa okresný súd vysporiadal v uznesení č.k. 10P/318/2023-299 zo dňa 20.09.2024. Uznesenie o nepriznaní oslobodenia od platenia súdnych poplatkov bolo vydané sudkyňou, teda opravný prostriedok nebol procesne prípustný. Podľa matky maloletých detí okresný súd nesprávne interpretoval obsah žiadosti o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, pretože túto žiadosť posúdil len ako žiadosť o oslobodenie od platenia preddavkov na znalecké dokazovanie. Podľa matky okresný súd mal rozhodovať o oslobodení od platenia súdnych poplatkov vo vzťahu k celému súdному konaniu, pretože zo žiadosti matky o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov nevyplýva, že by sa dožadovala len oslobodenia vo vzťahu ku konkrétnemu dôkazu – znaleckému posudku. V dôsledku tejto chyby bola následne matka v rozsudku zaviazaná na náhradu trov konania štátu. Ak by okresný súd rozhodol o žiadosti matky o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov ako celku, resp. na celé konanie, matka by nebola v rozsudku zaviazaná na úhradu trov konania, ktoré platil štát. Na tomto nič nemení ani skutočnosť, že uznesenie o priznaní znalečného nadobudlo právoplatnosť pred podaním žiadosti matky o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, pretože predmetné uznesenie priznáva znalcovi nárok na

jeho odmenu, no zároveň ešte nezaväzuje matku na náhradu vyplatennej sumy, ktorú za ňu zaplatil štát. Ak by sa okresný súd rozhodol oslobodiť matku od platenia súdnych poplatkov, nebola by matka povinná nahradiť trovy konania štátu, ktoré za ňu platil štát. Tým je daný súvis medzi uznesením a napadnutým výrokom rozsudku. Okrajovo matka maloletých detí poukázala na to, že v čase podania žiadosti boli a aj v tomto čase sú splnené podmienky na to, aby bola oslobodená od poplatkovej povinnosti, dôkazom čoho je aj to, že stále trvá nárok matky na poskytovanie bezplatnej právnej pomoci Centrom právnej pomoci, ako aj, že bola od poplatkovej povinnosti oslobodená v konaniach vedených na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 19C/2/2024 a sp.zn. 14C/39/2023. Žiadala rozsudok okresného súdu vo výroku VI. za súčasného zrušenia uznesenia okresného súdu č.k. 10P/318/2023-409 zo dňa 08.01.2025 zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

15. Proti rozsudku okresného súdu, a to do výroku II. o vyživovacej povinnosti otca v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletých detí z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), g), h) CSP. Mal za to, že okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a sú tu prípustné prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené a súčasne rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec uviedol, že od počiatku konania bolo preukázané, že sa o maloleté deti stará aj nad rámec pomerného rozdelenia vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, na ktorej by sa mali podieľať pomerne obidvaja rodičia. Výlučne otec deťom platí školské výlety a potreby ohľadom školy, tieto nehradí vôbec matka, a to dlhodobo, preto, ak chcú ísť deti na výlet musí ho zaplatiť otec, čo aj robí. Hradí ďalšie výdavky, ktoré vzniknú deťom počas roka výlučne sám, a to oblečenie, obuv, športové potreby a mnohé ďalšie, matka prispieva iba na obedy maloletému B., maloletej A. prispieva otec. Vreckové taktiež dáva deťom otec a v prevažnej miere ich vozí do školy. Z dôvodu, že matka je na dlhodobej PN vo väčšej miere sa o deti stará otec. Matke pomáhajú v starostlivosti o deti jej matka a stará matka maloletých detí. Ak hradí jeden z rodičov všetky ostatné výdavky sám a druhý z rodičov sa na ich úhrade nepodieľa, už tu nastupuje predpoklad, že deti majú u druhého rodiča – otca zabezpečený štandard, ktorý sa predpokladá. Pri rozhodovaní o výživnom súd berie do úvahy príjmy a majetkové pomery oboch rodičov, aby dieťa malo u oboch rodičov zodpovedajúcu životnú úroveň, t.j. aby malo u oboch rodičov približne rovnaký štandard, pričom ak má jeden rodič výrazne vyššie príjmy, súd môže určiť výživné, ktoré to zohľadní. Matka sa spolieha na suplovanie vyživovacej povinnosti k deťom zo strany otca, a to dlhodobo a potrebné výdavky pre deti nehradí, čím otca dostáva do pozície nutnosti uhradiť takéto výdavky, inak deti nemajú zabezpečené to, čo potrebujú. Matka sa zúčastňuje na podnikaní, predaj rustikálneho nábytku, čo potvrdzujú fotky zo sociálnych sietí, preto neuvádzala pravdivé skutočnosti ohľadom jej príjmov. Nepovažoval za spravodlivé určenie vyživovacej povinnosti, ak matka si nehľadá adekvátne zamestnanie, spolieha sa na to, že náklady bude aj naďalej hradí sám otec. Nepredložila ani jeden dôkaz preukazujúci jej objektívnu nemožnosť nájsť si zamestnanie. Rodičia sa majú podieľať na starostlivosti o maloleté deti rovnako, pričom ale otec hradí výdavky navyše, ktoré deťom vzniknú počas roka sám, matka sa na nich nepodieľa, a tým matku odbremeňuje a súčasne zabezpečuje podieľanie sa maloletých detí na jeho životnej úrovni. K možnému vyššiemu príjmu na strane matky maloletých detí otec poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 173/2015 zo dňa 08.04.2015. Okresný súd neskúmal zmenu pomerov na strane maloletých detí a rodičov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia v časti týkajúcej sa výživného, pričom táto zmena, podľa otca, nastala v tom, že sa dlhodobo podieľa na starostlivosti o maloleté deti vo väčšej miere ako matka, a to osobne. Od posledného súdneho rozhodnutia otec neprestal hradíť výdavky nad rámec na deti, hradí ich doteraz výlučne on sám, čo matka nenamietala. Žiadal rozsudok okresného súdu vo výroku II. za aplikácie ust. § 388 CSP zmeniť tak, že výživné sa počas trvania striedavej osobnej starostlivosti u rodičov neurčuje.

16. K odvolaniu matky maloletých detí sa vyjadril otec v podaní zo dňa 26.06.2025, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu vo výroku VI. potvrdiť ako vecne správny. Pokiaľ by matka bola oslobodená od súdnych poplatkov, súd by rozhodol o tejto skutočnosti na základe návrhu matky, pričom by ju následne nezaviazal zložiť preddavok na trovy dôkazov. Ako i samotná matka v odvolaní uviedla, vopred nežiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, urobila tak až v rámci vyjadrenia zo dňa 02.10.2024, čo bolo po právoplatnosti uznesenia o povinnosti zložiť preddavok na znalecké dokazovanie. Otec uviedol, že súhlasí s ust. § 49 ods. 2 CMP, pretože znalecké dokazovanie bolo nariadené za účelom objektívneho zistenia skutkového stavu, čo bolo v záujme oboch rodičov a maloletých detí, preto by sa na týchto nákladoch s vykonaným znaleckým dokazovaním mali podieľať obidvaja rodičia. Návrh podaný matkou maloletých detí nebol dôvodný a striedavá osobná starostlivosť ostala nezmenená, ba dokonca rozšírená. Matka trvala na znaleckom dokazovaní, otec od začiatku tvrdil, že zmena nie je potrebná a chcel sa vyhnúť zbytočným stresom pre deti. Matka procesne zavinila trovy dokazovania a navyše

po oboznámení sa so znaleckým posudkom navrhla vykonanie kontrolného znaleckého posudku. Podľa otca matke nič nebránilo úspešne uplatniť oslobodenie od súdnych poplatkov v danom konaní včas. Poukázal na ust. § 253 ods. 2 CSP. Matka podala návrh na súd 30.11.2023 a o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov žiadala 02.10.2024. Matke bol priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 23.05.2024 a uznesenie o povinnosti zložiť preddavok bolo zo dňa 02.05.2024. Podľa otca okresný súd v zmysle § 253 ods. 2 CSP postupoval správne, ak uznesenie o povinnosti zložiť preddavok na trovy dôkazu bolo vyhotovené dňa 02.05.2024, nadobudlo právoplatnosť 17.05.2024, čiže predtým ako bol matke vôbec priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc. Žiadosť matky bola doručená okresnému súdu až po právoplatnosti uznesenia o uložení povinnosti zložiť preddavok, a teda okresný súd postupoval správne.

17. K odvolaniu otca maloletých detí sa vyjadrila matka podaním zo dňa 16.07.2025. Namietala, že by sa otec staral o potreby maloletých nad rámec pomerného rozdelenia vyživovacej povinnosti. Zavádza v tom, že sám hradí ďalšie výdavky na deti, a tým sa snaží vykresliť matku ako tú, ktorá sa na výdavkoch na maloleté deti nepodieľa. Matka rovnako priebežne deťom kupuje oblečenie, školské potreby, prispieva na vreckové, najmä maloletej A.. To, že otec berie deti na výlety a dovolenky je podľa názoru matky jeho osobnou vecou, pretože koná tak výlučne v čase, keď ich má vo svojej starostlivosti. Matka takisto počas svojho týždňa v minulých obdobiach dopriala deťom výlety, spestrenie voľného času, no momentálne je na dlhodobej PN. Matka sa riadne stará počas týždňa, ktorý má, o maloleté deti a nevidí dôvod na iné rozhodnutie o výške vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom. Pokiaľ ide o byt v M. N., jeho prenájom nie je možný z titulu vecného bremena, keď v ňom býva osoba oprávnená z tohto vecného bremena. Matka zo žiadnej inej spoločnosti nemá príjem, pretože nie je v žiadnej spoločnosti ani spoločníkom, ani konateľom, ani zamestnancom. Navrhla rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. potvrdiť a priznať trovy odvolacieho konania, keďže má zástupcu určeného Centrom právnej pomoci.

18. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec v podaní zo dňa 14.08.2025. Zotrvával na tom, že sa o finančné náklady detí nad rámec bežných mesačných nákladov stará už dlhodobo výlučne sám, matka deťom nad rámec bežnej starostlivosti neprispieva, všetky výlety, ktoré sú finančne nákladné hradí otec sám, avšak nevie predložiť súdu potvrdenia o platbách školských výletov, pretože sa platia v hotovosti a škola deťom o ich úhrade potvrdenie nevystavuje. Otec matku neobviňuje, snaží sa uviesť, že výživné, na ktoré ho okresný súd zaviazal je neprimerané a nedôvodné, pretože otec v konečnom dôsledku platí všetky náklady detí okrem bežných nákladov, o ktoré sa starajú rodičia každý vo svojom týždni, ako aj platí v prevažnej miere náklady na oblečenie, obuv a podobne. Určenie výživného znamená, že otec hradí bežné výdavky vo svojom týždni, hradí všetky náklady nad rámec bežných nákladov sám a pritom má ešte navyše platiť aj výživné, hoci matka s mimoriadnymi nákladmi nemá žiadne starosti ani výdavky. Nie je podľa otca spravodlivé ho dostať do tejto situácie. Matka nepredložila žiaden relevantný dôkaz o tom, že by jej zdravotný stav nedovoľoval nájsť si vhodné a stabilné zamestnanie. Navyše otec aktuálne začal splácať úver splátkami spolu vo výške 900,- Eur, pretože úver vo výške 110.000,- Eur bol použitý celý na vyplatenie podielu v rámci vyporiadania BSM matke. Okrem uvedeného sú tu potvrdenia o platbách mimo stravy, hygieny, liekov, vitamínov, oblečenia, obuvi, a to kúrenie – 291,47 Eur mesačne, daň za nehnuteľnosť – 173,92 Eur ročne, voda – 146,80 Eur kvartálne, smeti pre 3 osoby (deti a otec) – 144,27 Eur ročne. Otec tento školský rok platil deťom učebnice, ktoré bolo potrebné zakúpiť, hradil knižnicu, prespávanie v škole, obidvom deťom platí mobilný paušál, A. platí obedy a B. družinu a samozrejme bežné výdavky na stravu, vitamíny, lieky v prípade potreby. Poukázal na potvrdenia o úhrade vreckového pre A.. Nesúhlasil s návrhom matky na náhradu trov odvolacieho konania, a to s poukazom na § 52 CMP. Otec zotrval na svojom odvolacom návrhu do výroku II. rozsudku okresného súdu.

19. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka. Uviedla, že do svojich výdavkov otec zahrnul aj náklady spoločnosti B. A SYN, spol. s.r.o., napr. kúrenie vo výške mesačnej platby 291,47 Eur, takisto paušály oboch detí a telefón dcéry A. sú nákladom firmy B. A SYN, spol. s.r.o., t.j. tieto výdavky nesúvisia s osobou otca. Matka nerozumie, aký súvis má ročné platenie daní za nehnuteľnosť a smeti s platením výživného na maloleté deti, pretože matka má rovnako náklady na bývanie, ktoré musí platiť mesačne vo výške 200,- Eur. Matka zotrvala na tom, že v rámci svojich možností a schopností sa podieľa na nákladoch a potrebách maloletých detí, avšak si neodkladá bločky. To, koľko peňazí otec dáva A. ako vreckové, je dohoda medzi ním a A. a otázka otcových finančných možností. Otcov príjem je preukázateľne dostatočný na to, aby platil výživné tak, ako to určil okresný súd, keďže mu banky na základe jeho zárobkov poskytli úver na vyplatenie matky z titulu

vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a z titulu zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Otec ako spoločník a konateľ spoločnosti B. A SYN spol. s.r.o podniká v dvoch oblastiach, a to dovoz „Luxusného rustikálneho nábytku“ zo zahraničia a prevádzka „autoservisu B.“. Pridržala sa doterajších svojich vyjadrení a zdôraznila, že na školských potrebách pre deti sa takisto podieľa, matka hradí obedy B. a otec A. a bežné výdavky na stravu, vitamíny, lieky a oblečenie matka na rozdiel od otca ani nepotrebuje uvádzať, pretože to berie ako samozrejmosť, ktorú hradí každý rodič osobitne. Z dôvodu, že matke bol rozhodnutím Centra právnej pomoci pridelený právny zástupca s poukazom na ust. § 15 ods. 2 druhá veta zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení do 30.06.2025 náhradu trov konania si aj v tomto prípade musí uplatniť právny zástupca matky.

20. Podaním krajského súdu zo dňa 29.09.2025 bolo vyjadrenie matky doručené len na vedomie otcovi prostredníctvom právneho zástupcu a kolíznemu opatrovníkovi.

21. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote matkou a otcom maloletých detí postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, posúdil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., VI. v spojení so súvisiacimi výrokmi III., IV., V. za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. v spojení so súvisiacimi výrokmi IV., V., potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Vo výroku III., ktorým v prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý, bol rozsudok okresného súdu zrušený podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP ako nadbytočný. Podľa § 389 ods. 1 písm. b), c), ods. 2 CSP bol rozsudok okresného súdu vo výroku VI. o trovách štátu zrušený v spojení s právoplatným uznesením okresného súdu, ktorým matke nebolo priznané oslobodenie od platenia preddavku na trovy dôkazu (§ 389 ods.2, §365 ods.2 CSP) a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP v tejto časti vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

22. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou, ako aj otcom maloletých detí bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/166/2025-720 zo dňa 29.09.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 30.09.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

23. Otec maloletých detí podaným odvolaním napadol výrok II. o určenej vyživovacej povinnosti, podľa ktorého je povinný na výživu maloletej A., nar. XX.XX.XXXX prispievať mesačne sumou 100,- Eur a na výživu maloletého B., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou 80,- Eur. Matka maloletých detí napadla výrok VI., podľa ktorého je povinná nahradiť trovy konania štátu vo výške 532,87 Eur.

24. K podaným odvolaniam a k doručovaným podaniam rodičov maloletých detí spolu s prílohami na základe postupu okresného súdu podľa § 373 ods. 3, § 374 ods. 1, 2 CSP krajský súd uvádza, že pre posúdenie odvolacích dôvodov nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, ak postačovalo preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie, naviac účastníci nevzniesli žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/218/2009, sp.zn. 3Cdo/51/2011, sp.zn. 3Cdo/186/2012, sp.zn. 7Cdo/56/2011). Okresný súd z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav veci v akceptovateľnom rozsahu a z takéhoto zisteného skutkového stavu vychádzal aj odvolací súd. Krajský súd skutočný stav veci zistený okresným súdom považoval za dostačujúci pre svoje rozhodnutie, a preto pokiaľ nepristúpil k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania, nedošlo týmto postupom k porušeniu práva odvolateľov, t.j. matky a otca maloletých detí na spravodlivý proces.

25. Primárne krajský súd uvádza, že sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi prijatými okresným súdom v napadnutom rozsudku, ktoré sa viažu k výroku II. a z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach na odôvodnenie rozsudku okresného súdu odkazuje. K zvýrazneniu vecne správnych záverov prijatých okresným súdom a k odvolacím dôvodom otca maloletých detí k výroku II. rozsudku okresného súdu, ktorým bola otcovi maloletých detí určená vyživovacia povinnosť za dodržania ust. § 387 ods. 3 druhá veta CSP, krajský súd uvádza nasledovné.

26. Výrokom I. rozsudku okresného súdu bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej sa maloleté deti A. a B. zverili do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorá sa bude realizovať v týždenných intervaloch. V rámci súdom schválenej rodičovskej dohody, okrem iného, rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach v čase, kedy zabezpečujú osobnú starostlivosť o maloleté deti, s podmienkami prevzatia maloletých detí na výkon striedavej starostlivosti toho-ktorého rodiča. Okresný súd i počas striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov o maloleté deti, výrokom II. určil otcovi maloletých detí vyživovaciu povinnosť, keď prihladol tak k výdavkom maloletých detí, ako aj k možnostiam, schopnostiam rodičov maloletých detí (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Otec maloletých detí v odvolaní namietal nesprávnosť výroku II. pre nesprávne skutkové zistenia a následne nesprávne právne posúdenie veci s odôvodnením, že od počiatku sa stará o maloleté deti nad rámec pomerného rozdelenia vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, ako aj, že z dôvodu práceneschopnosti matky sa vo väčšej miere stará o maloleté deti, hradí ostatné výdavky sám a druhý rodič, matka, sa na ich úhrade nepodieľa. Namietal nesprávne zistenia majetkových pomerov na strane matky, ak bol ustálený jej potencionálny príjem 900,- Eur mesačne, neuvedenie pravdivých skutočností matkou ohľadne jej príjmov, najmä pokiaľ ide o podnikanie v predaji rustikálneho nábytku, nezohľadnenie príjmu z vlastníctva bytu matky v M. N..

27. Okresný súd vecne správne poukázal na majetkové pomery rodičov maloletých detí a za zistenia aj ich životnej úrovne správne skonštatoval, že životná úroveň otca je vyššia, (odsek 21. odôvodnenia napadnutého rozsudku), v dôsledku čoho za správneho právneho posúdenia, aplikácie ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, dospel k záveru, že je povinnosťou otca maloletých detí prispievať rozsiahlejšie na uspokojovanie životných potrieb detí, ako matka. Okresný súd ustálil mesačné výdavky na maloletú A. v sume 390,- Eur, maloletého B. na sumu 310,- Eur, k tejto sume ustálených výdavkov zohľadnil prídavky na dieťa a vo výsledku priemerné mesačné výdavky u maloletej A. predstavovali sumu 330,- Eur a u maloletého B. 250,- Eur, na ktorých výdavkoch by sa mali podieľať ich rodičia, avšak úmerne podľa svojich schopností a možností, ktoré kritérium okresný súd zohľadnil určením vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, hoci bolo rozhodnuté schválením rodičovskej dohody o striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov o maloleté deti. Pokiaľ životná úroveň oboch rodičov nebola rovnaká, tak, ako to správne zistil okresný súd, keď u otca bola vyššia, t.j. príjem otca maloletých detí bol približne o tretinu vyšší, od 1.200,- Eur do 1.500,- Eur netto mesačne, ako okresným súdom ustálený potencionálny príjem matky maloletých detí 900,- Eur netto mesačne, tak bolo namieste určiť vyživovaciu povinnosť otcovi maloletých detí, výška ktorej bola primeraná k majetkovým pomeroch, k životnej úrovni otca maloletých detí a k ustáleným priemerným mesačným nákladom maloletých detí (maloletá A. 330,- Eur mesačne, maloletý B. 250,- Eur mesačne). Okresný súd správne postupoval, ak životnú úroveň otca, jeho príjem, premietol do výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, ktorá podľa názoru krajského súdu nie je neprimerane určená.

28. K správnosti rozhodnutia okresného súdu pristupuje ust. § 62 ods. 6 Zákona o rodine. Zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v týždenných intervaloch a neurčenie výživného by v zmysle tejto zákonnej úpravy malo relevanciu v prípade približne rovnakých pomerov na oboch stranách, teda rovnakých majetkových pomerov matky a otca. Výsledky dokazovania pred okresným súdom však preukázali, že pomery, a to majetkové pomery matky a otca maloletých detí nie sú rovnaké, ak otec maloletých detí oproti matke má približne o tretinu vyšší príjem, na ktorých majetkových pomeroch otca maloleté deti majú právo sa podieľať, čo bolo vyjadrené v určení vyživovacej povinnosti otcovi maloletých detí. Ak majetkové pomery rodičov nie sú približne rovnaké, ako to bolo v danej veci, súd rozhodne o určení výživného, k čomu pristúpil okresný súd vecne správne vo výroku II. rozsudku okresného súdu, ktorá výška výživného odzrkadľovala potreby maloletých detí a na druhej strane schopnosti, možnosti otca ako povinného rodiča z tejto okresným súdom určenej vyživovacej povinnosti. Krajský súd opätovne uvádza, že neurčenie výživného pri striedavej osobnej starostlivosti prichádza do úvahy v prípade, ak obaja rodičia majú približne rovnaké pomery, čo nebolo možné

konštatovať v okolnostiach danej veci. Pri výkone striedavej osobnej starostlivosti sa vyžaduje, aby maloleté deti v osobnej starostlivosti toho-ktorého rodiča mali zabezpečené rovnaké podmienky, t.j. tak v čase, keď sú u otca, ako aj u matky. Určené výživné otcovi maloletých detí je primerané k tomu, aby aj matka maloletým deťom mohla v čase keď má deti v starostlivosti, poskytnúť aspoň porovnateľnú životnú úroveň, ako im môže poskytnúť otec. Určite nemožno mať za správne a vhodné, aby dieťa starostlivosť svojich rodičov voči svojej osobe hodnotilo cez možnosti, ktoré mu môže jeden alebo druhý rodič poskytnúť vzhľadom na jeho zárobkové (majetkové) možnosti, čo sa vylúči práve určením vyživovacej povinnosti toho rodiča, ktorého životná úroveň je vyššia oproti druhému rodičovi. Ak túto okolnosť rešpektoval okresný súd pri určení vyživovacej povinnosti otcovi maloletých detí, t.j., aby matka v čase, keď maloleté deti sú v jej osobnej starostlivosti, mohla zabezpečiť rovnaké podmienky, ako majú deti u otca, tak jeho rozhodnutie bolo správne, ktoré sa premietlo do výroku II. o vyživovacej povinnosti otca maloletých detí. Je potrebné podľa krajského súdu dodať, že ak rodičia maloletých detí nežijú spolu, tak je nevyhnutné deťom zabezpečiť podmienky, do ktorých patrí aj uspokojovanie ich odôvodnených potrieb a výdavkov, v takom stave, aký bol v čase, keď žili s rodičmi v spoločnej domácnosti, čo sa zohľadnilo výrokom II. rozsudku okresného súdu.

29. K ustáleniu potencionálneho príjmu matky maloletých detí okresný súd podľa výsledkov dokazovania pristupoval správne, ak tento vyjadril v sume 900,- Eur netto priemerne mesačne. V rámci dokazovania o potencionálite príjmu na strane matky okresný súd zohľadnil všetky nevyhnuté kritéria, a to vek matky, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a ponuky prác, na ktoré výsledky dokazovania cez aplikáciu ust. § 387 ods. 2 CSP krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odkazuje. K zistenej potencionálite príjmu matky je potrebné poukázať na vecne správny postup okresného súdu, ktorý sa neuspokojil len s deklarovateľným príjmom matky od 100,- do 170,- Eur mesačne netto. Bol namieste ustálený, na základe podrobných výsledkov dokazovania pred okresným súdom, potencionálny príjem matky v sume 900,- Eur netto priemerne mesačne.

30. Ak otec maloletých detí namietal, že sa vo väčšej miere podieľa na úhrade výdavkov maloletých detí, resp. do toho času sa aj podieľal, tak je potrebné poukázať na to, že otcovi určená vyživovacia povinnosť, tak ako to uviedol okresný súd, je vyživovacou povinnosťou určenou do budúca vzhľadom k zneniu výroku II. o povinnosti otca platiť výživné počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti súdneho rozhodnutia. Ak otec maloletých detí v odvolaní poukazoval na to, že vo väčšej miere hradí výdavky maloletých detí, tak ako uviedol okresný súd, tým, že bola určená vyživovacia povinnosť otcovi vzhľadom k jeho vyššej životnej úrovni oproti matke maloletých detí, bude aj matka schopná znášať výdavky maloletých detí rovnako ako otec. Práve určením vyživovacej povinnosti otcovi sa bude zabezpečovať to, aby sa aj matka v rovnakom pomere podieľala na výdavkoch maloletých detí, ak oproti otcovi nemá dostatok finančných prostriedkov a predchádzať tomu, aby otec vo zvýšenej miere uhrádzal náklady detí. Vecne správne bol zistený aj príjem otca maloletých detí, ktorý sa pohybuje od 1.200,- až do 1.500,- Eur netto mesačne. Vzhľadom k zisteným príjmovým možnostiam, potrebám a výdavkom maloletých detí krajský súd nezistil nesprávnosť výroku II. rozsudku okresného súdu, za súčasného porovnania pomerov tak na strane rodičov, ako aj maloletých detí, s pomermi, ktoré tu boli v čase rozhodnutia okresného súdu rozsudkom č.k. 14P/25/2022-67 zo dňa 30.06.2022, ktorým rozsudkom okrem iného maloleté deti A. a B. na základe súdom schválenej rodičovskej dohody na čas po rozvoze manželstva boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v týždenných intervaloch, pričom v tom čase výživné zo strany rodičov počas trvania striedavej osobnej starostlivosti o maloleté deti nebolo určené. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v odseku 19. na stranách 16, 17 napadnutého rozsudku poukázal na stav pomerov v čase posledného súdneho rozhodnutia č.k. 14P/25/2022-67 zo dňa 30.06.2022 a tieto porovnal so stavom, ktorý tu mal okresný súd v čase napadnutého rozsudku, ktorý postup bol vecne správny za aplikácie ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, čo sa následne premietlo aj do súvisiaceho výroku IV., ktorým sa zmenilo posledné súdne rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č.k. 14P/25/2022-67 zo dňa 30.06.2022.

31. Bolo zrejmé, že matka maloletých detí má ukončené stredné odborné vzdelanie s maturitou. Ohľadne príjmových možností na strane matky maloletých detí okresný súd vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie a nebolo zistené, že by matka okrem okresným súdom ustáleného potencionálneho príjmu mala aj príjem z podnikania, predaj rustikálneho nábytku tak, ako to uvádzal otec maloletých detí v odvolaní. Nebolo zistené v rámci vykonávaného dokazovania pred okresným súdom, že by matka maloletých detí mala príjem z podnikateľskej činnosti, resp., že by participovala na príjmoch z predaja rustikálneho nábytku, ako to namietal otec maloletých v odvolaní, preto ani v tomto smere nebola

opodstatnenosť odvolacieho dôvodu tak, ako to vecne správne skonštatoval okresný súd v odseku 21., strana 22 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o vlastníctvo bytu, aj v tomto smere bolo správne konštatované okresným súdom, že ak je zaťažený vecným bremenom práva doživotného užívania v prospech tretej osoby, tak nie je možné uvažovať o potencialite príjmu z prenájmu takéhoto bytu.

32. K práceneschopnosti matky maloletých detí, na ktorú poukazoval otec, v spojení s ktorou uvádzal, že sa vo zvýšenej miere podieľa na výdavkoch maloletých detí, je potrebné uviesť, že obdobie práceneschopnosti matky maloletých detí je určitý dočasný časový úsek, ktorý ako jednotlivú okolnosť nemožno samostatne zhodnocovať, ak len komplexné pomery rodičov maloletých detí dávajú základ pre posúdenie ich vyživovacej povinnosti.

33. Krajský súd nezistil relevantnosť odvolacích dôvodov otca maloletých detí, preto rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. v spojení so súvisiacim výrokom IV. potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie (§387 ods. 2 CSP). Krajský súd pri potvrdení výroku II. a súvisiaceho výroku IV. potvrdil aj výrok V. o trovách prvoinštančného konania, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania

34. Výrokom III. okresný súd v prevyšujúcej časti návrh matky maloletých detí k určenie vyššej výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom zamietol. K tomuto výroku III. rozsudku okresného súdu krajský súd poukazuje na to, že v mimosporových konaniach súd nie je viazaný návrhmi účastníkov. Ak okresný súd rozhodol odlišne od návrhu matky maloletých detí pri určení výživného, ktorým návrhom nebol viazaný, sa výrok III., ktorým bol návrh matky maloletých detí v prevyšujúcej časti na určenie vyživovacej povinnosti zo strany otca maloletých zamietnutý, stal výrokom nadbytočným, ktorý v odvolacom konaní bol zrušený s ohľadom na znenie Čl. 5 CMP a ust. § 23 ods. 2 CMP.

35. Na základe odvolania podaného matkou maloletých detí krajský súd zrušil výrok VI. o trovách štátu v spojení s právoplatným uznesením okresného súdu č.k. 10P/318/2023-409 zo dňa 08. januára 2025, ktorým sa matke oslobodenie od platenia preddavku na trovy dôkazu nepriznalo, a to za aplikácie ust. § 389 ods. 1 písm. b), c), § 389 ods. 2 CSP a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP v tejto časti vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

36. Podľa ust. § 58 ods. 2 CMP o nároku štátu na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania štátu môže súd rozhodnúť samostatným uznesením aj po vydaní rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

37. V zmysle ust. § 251 CSP sú trovami konania všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. V zmysle ust. § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Trovami konania sú aj trovy konania štátu, pričom o nároku štátu na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania štátu môže súd rozhodnúť samostatným uznesením aj po vydaní rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 58 ods. 2 CMP). Konanie o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom nie je sporovým konaním, v ktorom by sa posudzovala úspešnosť či neúspešnosť toho-ktorého účastníka konania. V takýchto typoch konaní sa znalecké dokazovanie zásadne nariaďuje za účelom zistenia nie skutočností, ktoré sú v záujme toho-ktorého účastníka, ale v záujme maloletého dieťaťa. Ak sa navrhuje rozhodnúť o zmene rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o starostlivosti o dieťa, znalecký posudok v takomto konaní je zásadne vždy v záujme maloletého dieťaťa bez ohľadu na tú skutočnosť, ktorý z účastníkov konania znalecký posudok navrhol alebo nenavrhol, prípadne súhlasil alebo nesúhlasil s ním. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania štátu, ktorý zaplatil znalcovi znalečné, by preto mali znášať tak otec, ako aj matka maloletých detí.

38. Okresný súd pri rozhodovaní o nároku štátu na náhradu trov konania, vrátane výšky náhrady trov konania štátu vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ analogicky použil ust. § 49 ods. 2 CMP, ktoré sa aplikuje pri rozhodovaní o zložení preddavku na trovy dôkazu.

39. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že uznesením č.k. 10P/318/2023-197 zo dňa 02. mája 2024 okresný súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie, uložil znalcovi úlohy a okrem iného výrokom V. uložil matke a otcovi povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu, každému v sume 600,- Eur do

3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet Slovenskej republiky – Okresného súdu Zvolen, pričom vychádzal z ust. § 49 ods. 2 CMP za súčasného konštatovania, že u žiadneho z účastníkov neboli dané podmienky na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Podľa ust. § 49 ods. 2 CMP súd tento inštitút nemôže aplikovať, a teda preddavok nemôže uložiť tomu účastníkovi, pri ktorom indikuje podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov. Súd ex offo skúma existenciu podmienok pre oslobodenie. Ak by súd v rámci tohto skúmania zistil, že účastník spĺňa podmienky pre oslobodenie od poplatku, nemôže takémuto účastníkovi uložiť povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu. Skutočnosť, že súd skúmal podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov pred rozhodnutím o zložení preddavku na trovy dôkazu musí byť zo súdneho spisu zrejmá. Z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že by bol dodržaný takýto postup pred rozhodnutím okresného súdu, podľa ktorého bola matke uložená povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu v sume 600,- Eur.

Následne okresný súd uznesením č.k. 10P/318/2023-299 zo dňa 20. septembra 2024 priznal znalcovi znalečné vo výške 1.073,12 Eur, ktoré bolo uhradené v časti 600,- Eur z preddavku na znalecké dokazovanie zloženého otcom maloletých detí a časť znalečného 473,12 Eur z rozpočtových prostriedkov štátu. Po tomto rozhodnutí okresného súdu bol matkou podaný návrh na priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov a preddavkov, o ktorom rozhodol okresný súd uznesením č.k. 10P/318/2023-409 zo dňa 8. januára 2025 tak, že matke oslobodenie od platenia preddavku na trovy dôkazu nepriznal s odôvodnením, že žiadosť matky bola doručená až po priznaní znalečného, čím vyhodnotil žiadosť o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a preddavkov za bezpredmetnú.

40. Vzhľadom k vyššie uvedenému z postupu okresného súdu nevyplývalo, že by ex offo pri uložení povinnosti zložiť preddavok na trovy dôkazu a následne na základe podanej žiadosti matky maloletých detí posudzoval podmienky na (ne)priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Následne výrokom VI. rozhodol o trovách štátu spojených so znaleckým dokazovaním tak, že zaviazal matku maloletých detí na ich znášanie v sume 532,87 Eur za použitia ust. § 49 ods. 2 CMP, čo je ustanovením, podľa ktorého sa môže účastníkovi uložiť povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu, ak nie sú splnené podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov. Nesprávne právne posúdenie bolo dôvodom nielen na zrušenie napadnutého výroku VI. o trovách štátu, na ktoré bola zaviazaná matka maloletých detí, ale v zmysle ust. § 389 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 365 ods. 2, § 365 ods. 1 písm. b), h) CSP (§ 2 ods. 1 CMP) aj právoplatného uznesenia okresného súdu č.k. 10P/318/2023-409 zo dňa 08. januára 2025.

41. Krajský súd poukazuje na to, že štát nemá právo na náhradu trov, ktoré platil, pokiaľ účastník konania spĺňa podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov (§ 49 ods. 2 CMP, § 254 CSP), pričom pre posúdenie náhrady trov štátu môže súd použiť aj materiálny korektív vyplývajúci z ust. § 55 CMP, a teda posúdiť vzhľadom na okolnosti prípadu, či je spravodlivé, aby trovy dokazovania, ktoré platil štát, nahradili všetci/niektorí z účastníkov konania. Z ustanovenia § 254 ods. 1 CSP, § 55 CMP nevyplýva špecifikácia pojmu pomery účastníka na podrobnejšie kritéria, prípadne nie je definované, čo má súd v konaní zohľadniť ako „spravodlivé“, kedy zostáva úlohou súdu s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu vyhodnotiť pomery a spravodlivo vo veci rozhodnúť. Aj na uvedené prihliadne okresný súd v rámci nového konania.

42. Okresný súd na základe vyššie uvedených zhodnotení bude postupovať.

43. O trovách účastníkov konania v štádiu odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak neboli zistené dôvody postupu podľa ust. § 54, § 55 CMP a súčasne sama o sebe okolnosť, že matka maloletých detí má právneho zástupcu určeného Centrom právnej pomoci, nie je dôvodom na priznanie trov konania proti otcovi maloletých detí.

#### **Poučenie:**

Proti tomu rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.